Közösségé válni!

Másodévesek vagyunk. „Hivatalos nevünk”: BTK, II/A. alapszervezet. Általában jó kis közösségnek tartanak bennünket. Nem volt könnyű dolog ezt az egyszerű „jó” jelzőt kiérdemelni. Kemény egy év áll mögöttünk, aminek tapasztalatait nem könnyű, de hasznos összegezni a követelményrendszer értékelésének időszakában — hátha használható ötleteket, tanácsokat adhatunk az elsősöknek és más alapszervezeteknek. Az elmúlt hetekben próbáltuk értékelni, hogy a követelményrendszert mennyiben sikerült megvalósítanunk?

Abból indultunk ki, hogy az a minimum, amit egy KISZ-tagnak teljesíteni kell? A legalapvetőbb az, hogy részt vegyen a taggyűléseken, rendszeresen fizesse a tagdíjat, tartsa be a szervezeti fegyelmet. Képességeinek megfelelően lelkiismeretes tanulmányi munkát végezzen, a kulturális munka bármely területén. Képezze magát mind politikailag, mind szakmailag. Egy tanévben végezzen legalább 8 óra fizikai társadalmi munkát és minél aktívabban próbáljon bekapcsolódni az egyetemen a mozgalmi munkába. Azért emeltem ki éppen ezeket a részleteket, hogy bizonyíthassam a követelményrendszer rugalmasságát, azt, hogy milyen lehetőségek rejtőznek a merevnek tűnő szabálypontok mögött. Az egyetemi és kari féléves munkatervek például a választási lehetőségek szempontjából változatos, színes programot javasolnak, csak tudni kell belőlük választani. Ebben pedig az alapszervezet dönt attól függően, hogy tagjai milyen profil kialakítására törekszenek. A legmesszebbmenőkig figyelembe kell venni a többség igényét a munkaterv összeállításánál. Nagyon fontos a tagság aktív közreműködése. Határozott és elsősorban megvalósítható célokat kell kitűzni. A vezetőség és a tagság ossza meg maga között a munkát! Mindenkinek éreznie kell, hogy feladata van! A vezetőség próbálja meg minél előbb megismerni a tagságot, tartsa számon milyen munkát vállalna szívesen.

Az első évben különösen vigyázni kell arra, hogy a kitűzött célok ne haladják meg az alapszervezet erejét. Ennek az első évnek komoly feladata: a közösséggé érés. Ezért kell főleg olyan rendezvényeket szervezni, amelyek összerázzák, közösséggé forrasszák az alapszervezeteket. Ennek érdekében például nagyon jól sikerült kirándulásokat szerveztünk tavaly. Nem merem még azt állítani, hogy közösség vagyunk a szó igazi értelmében, de már a közösséggé válás folyamatának vége felé járunk. Sokat segített ebben alapszervezetünknek lelkiismeretes munkájával, patronáló tanárunk, dr. Hegyi András. Alapszervezetünkben a tagkönyvérvényesítés párhuzamosan folyt a múlt félévi KISZ-munkánk értékelésével. Ennek keretében a vezetőség minden taggal különkülön elbeszélgetett, alkalmat biztosított arra, hogy őszintén elmondhassuk véleményünket mind közösségünkről, mind saját munkánkról. Csak ezután történt meg a múlt évi munkánk értékelése. Az elkészült zárójelentésnek nagy jelentősége van abból a szempontból, hogy teljes képet ad a végzett munkáról, elemzi a hibákat és konkrét célkitűzéseket jelöl meg a jövőre vonatkozóan. Olyan közös célokat, amelyeknek megvalósításáért az alapszervezet valamennyi tagja tevékenykedni akar.

SCHWARCZ KLÁRA

Szép volt, gyerekek!

„József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottsága, Szeged, Dugonics tér 12.

Röszke község MSZMP csúcsvezetősége, Röszke községi Tanács végrehajtó bizottsága, a Röszke Általános Iskola Igazgatósága köszönetét fejezi ki a József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottságának, hogy kérésünkre az „Egy napot az óvodáért” mozgalomban segítséget nyújtottak és a Röszke I. sz. óvoda felújítása utáni segédmunkát elvégezték.

Ennek értékét 10 000 forintra becsüljük.

Különösen jelentős volt az, hogy abban az időben nyújtották a segítséget, amikor erre legnagyobb szükség volt, ugyanis ezen munka elvégzésére, mivel a mezőgazdasági munkában a betakarítás dandárja volt, munkaerőt nem tudtunk biztosítani. Külön kiemelnénk az átlagon felüli teljesítményt, mert a megbeszélésünkkor a Természettudományi Kar egyik alapszervezete, akik a vállalást megtették, úgy jelezték, hogy a munkában körülbelül 30—40-en fognak részt venni 1973. szeptember 6-án. A munkára 18-an jelentek meg, és ez a lelkes kisebb csoport a nagyobb létszámra tervezett feladatot megoldotta.

A sikeres segítő munka eredményeként az óvoda műszaki átadásának határideje így közelebb került és hamarosan 70 kisgyermek öröme tölti be óvodánkat.

Röszke, 1973. október 24.

SEBŐK JÓZSEF
MSZMP csúcstitkár,

MOLNÁR BÉLA
vb.-titkár,

BAKACSI GÉZA
ált. iskola igazgató.”

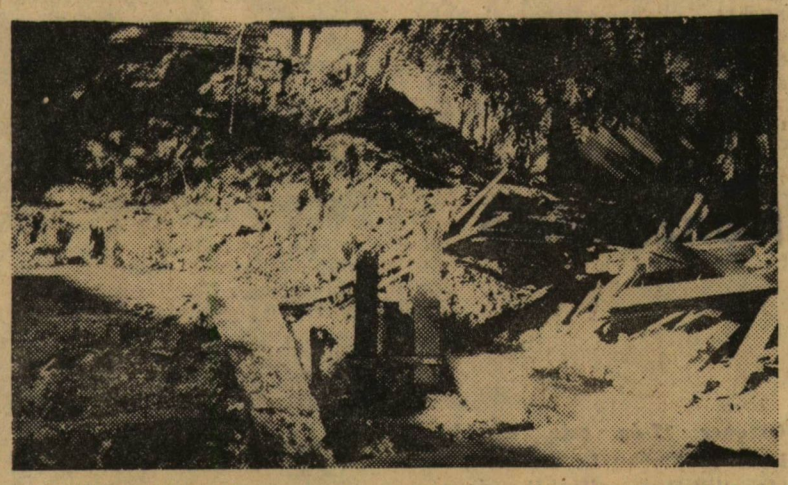

Az építőmunkák után az óvoda udvarán maradt „csatatér”, amelyen a brigád munkához látott.

Az egész nap megfeszített kétkezi munkát végző csatárláncban dolgozó TTK-sok — Galgóczy Gyula I. éves matematikus, Formanek István, Ivádi Péter, Faragó Károly, Koch Péter, Ferenci Sándor, Lepsényi Imre, Horváth Lajos, II. éves matematika-fizika szakosok, Avramucz György, Hrabovszki György, Keszőce László, Kollár Pál, Takács Andor, Horváth Katalin, Éder Erzsébet, Belenka Jutka, Bodonyi Margit, és Sobor Angéla IV. éves matematika-fizika szakosok — egy csoportja.

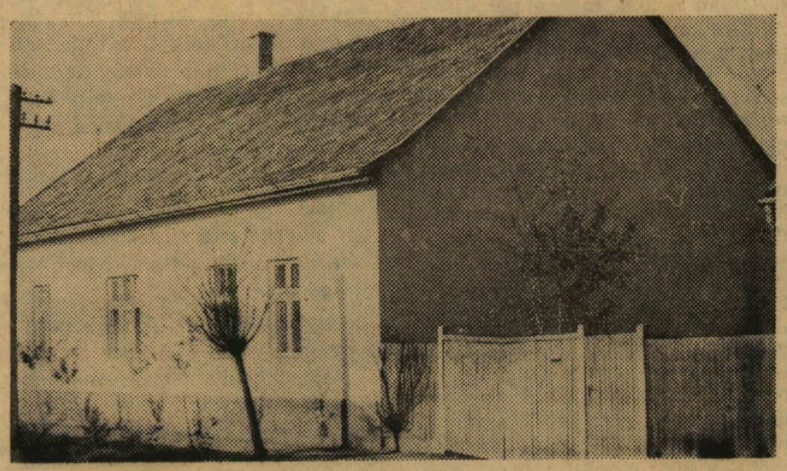

A felújított, rendezett udvarú és előterű óvodaépület, amelyben a röszkei apróságok új otthonra találtak.

Az őszinteség jegyében

Október 25-én a Bölcsészettudományi Kar Ady téri épületének III. sz. tantermében a IV/C alapszervezet tartott KISZ-gyűlést. Az 1973/74-es tanévben eddig a következő témák szerepeltek az alapszerv gyűléseinek napirendjén: munkaterv megbeszélés, olaszországi útibeszámoló. Ezúttal, a sorrendben harmadik taggyűlésen, a hallgatók elmúlt évi munkáját értékelték a reszortfelelősök a követelményrendszer alapján.

Pethes Andrea szervező titkár üdvözölte a tagságot és *dr. Szalamin Edit* patronáló tanárt, az orosz tanszék adjunktusát. Ezután *Horváth Ferenc* agitációs-propaganda titkár számolt be az alapszervezet elmúlt évi munkájáról. Mint mondotta: — Az alapszerv által szervezett politikai munka területén külön szeretnénk kiemelni a KISZ-gyűléseken elhangzott politikai tájékoztatók jelentőségét. Úgy érezzük, hogy ezt a formát a továbbiakban is meg kell tartanunk részben azért, hogy a két KISZ-gyűlés közötti időszak fontosabb kül- és belpolitikai eseményeit felelevenítsük, netán egyesekkel megismertessük! Másrészt, az egyik lehetséges módja annak, hogy az alapszerv tagjait bevonjuk az aktív munkába.

Berta Árpád tanulmányi és érdekvédelmi felelős értékelőjében elismerően szólt a tagság kulturális munkájáról. Különösen az évközi és nyári Studium Generale megszervezésében és lebonyolításában jeleskedtek a tagok. Ami a szociális érdekvédelmet illeti, a tagság igen tarka képet mutat az otthoni anyagi forrásokat illetően. Egy jellemző adat: az egy főre jutó jövedelem szélső értékei: 422 illetve 4610 forint. Ilyen körülmények között természetesnek értékelendő, hogy a rendkívüli szociális segélyekben az arra legjobban rászorulók részesültek.

Solymosi Mária kultúrfelelős elégedetten mondotta:

— Az új JATE-klub látogatottsága megfelelő és bíztató. Jó, hogy alapszervezetünk tagjai nemcsak a disco-esték állandó látogatói, hanem a komolyabb rendezvények iránt is érdeklődést tanúsítanak.

A beszámolók elhangzása után személyi kérdésekben döntött a közösség. A tagság az elmúlt év szeptemberében meghirdetett követelményrendszer alapján méretett meg és bizony nem egy tag könnyűnek találtatott. A két írásbeli és ugyanennyi szóbeli figyelmeztető mellett súlyosabb szankciók alkalmazására is sor került. Az alapszerv vezetőségének döntése alapján két hallgatót kizárásra javasoltak. A „vádlottak” közül *Máthé Levente* nem jelent meg az „ítélőszék” előtt. Súlyos mulasztásai miatt hallgatótársai 17:7 arányban kizárása mellett szavaztak. *Huszti Péter* esetében enyhítő körülményként mérlegelte a tagság, hogy önkritikusan belátta addigi mulasztásait és ígéretet tett, hogy a jövőben nagyobb aktivitást tanúsít majd a társadalmi munkák és az alapszervi gyűlések alkalmával. Büntetése: szigorú megrovás, utolsó figyelmeztetéssel. A büntetéseket ellenpontozza a dicséretben részesült hallgatók — hat — igen magas száma.

A IV/C a Bölcsészettudományi Kar legkiválóbb alapszervei közé tartozik. Ezen a gyűlésen meggyőződhettünk arról, hogy a tagság a legkényesebb kérdésekben is őszinte, kritikus magatartást tanúsít. A kizárás szavazatának aránya hangsúlyozottan bizonyította, hogy a tagok nem tűrik meg maguk között azokat, akiknél a KISZ-tagság munkavégzés nélküli üres formává degradálódik.

(thékes)

Hogyan tovább?

Művészeti alkotások; film, novella, tanulmányok és publicisztikai írásművek foglalkoznak a témával: ifjúságunk különböző rétegeinek kapcsolatával, illetve a jelenlegi helyzetben még sajnos kapcsolatnélküliségük kérdésével. Ismeri-e egymás életét, gondolkodását például az egyetemista és a fizikai dolgozó fiatal? Érdeklődnek-e egymás iránt? Mit tehetnek, ha szervezett keretek között keresik a kapcsolatot? Ezekre a kérdésekre a gyakorlatban kerestük a választ, amikor tudomásunkra jutott egy kezdeményezés és annak tanulságos sorsa. Tavaly, egy elsőéves TTK-s alapszervezet vezetője titkári értekezleten fölfigyelt egy javaslatra. Az ötletet alapszervezeti gyűlésen megvitatták és megvalósítását célul tűzték ki. A megyei KISZ-bizottság által felvetett öt név közül a Fémipari Vállalatra esett a választás. Így kezdődött egy vállalati és egy egyetemista KISZ-alapszervezet kapcsolata. Sajnos, csak eddig jutottak el. Az ügy úgy látszik, egyenlőre holtpontra jutott. A kapcsolat, ha nem is sikeres, de tanulságos. Mi is történt ezidáig?

A Fémipari Vállalat KISZ-szervezetének három alapszervezete közül eggyel léptek kapcsolatba, mégpedig azzal, amelyikben legkevesebb a fizikai dolgozó. Ezt pedig a vállalat vezetősége jelölte ki. (Miért?) Az egyetemisták képviselőjével meg is állapodtak bizonyos programpontok megvalósításában. Ebben szerepelt gyárlátogatás, foci-meccs, politikai vitakör, vetélkedő. Mindebből keveset teljesítettek, mert azonnal kiderültek a nehézségek, és szervezési problémák merültek fel. A vállalatnál két műszakban dolgoznak, kéthetenként szabad szombat van, s a vasárnapját ki áldozná fel? Kevés KISZ-es fiatalt tudnak megmozgatni. Július—augusztusban szabadságolások. Igaz, az egyetemen is eljön a vizsgaidőszak, a szünidő. A frissen született kapcsolat ezidőre gyakorlatilag megszűnt. Ősszel — az egyetemisták KISZ-taggyűlésén — természetesen fölmerült a kérdés: lesz-e, legyen-e folytatás? Formális dolog, jól hangzó, tetszetős munkatervi pont legyen-e csupán, vagy tartalmas, tényeges, értelmes ez a kapcsolat? Az egyetemisták nem akarják a „boganics-szerepet”. A vállalat KISZ-istáinak nagyobb aktivitása kellene — mondják. Nagy előnyük például, hogy rendelkeznek egy jól kihasználható helyiséggel. De ne legyen csak „jó buli” az egész! Az összekötők munkájának feltétlenül javulni kell. Féléventként kétszer összejönni — erre nincs szükség. Az egyetemisták hangoztatják, nem a közös sörözés érdekli őket, hanem az együtt tevékenykedés.

A vállalati KISZ-alapszervezetben közben vezetőség változás történt. Az új titkár jónak látja a lehetőséget. A vállalat vezetősége támogatja kapcsolatukat. A múlt félévre visszatekintve bevallják, hogy a közös témát nem nagyon találták meg. (Elmaradt a sportdélután, a vállalattól senki sem jelent meg azon az előadáson, amelyre őket meghívták az egyetemisták. Egyedül a vetélkedőt sikerült lebonyolítani. Ezen „vegyes” csapatok vizsgáztak a gyárról, az egyetemről. Az utána lezajlott buliról megoszlanak a kedvező és rossz vélemények.) A kapcsolat folytatására gondoltak, de konkrét tervük nincs egy szál se. Várnak az egyetemisták újabb kezdeményezésére. (Miért?)

A partner egyetemista KISZ-alapszervezet eközben vitatkozik. „A gyakorlati megvalósításban van a hiba... Kár erőltetni... Beszéljünk meg velük közös programokat... Félévig még csináljuk tovább, hátha... Szöveg csak a munkásokkal való kapcsolat.” A taggyűlésen a szavazás végeredménye nem meglepő: a többség a kapcsolat fenntartása ellen szól. Mégis kompromisszum születik (nem meglepő); előterjesztik a javaslataikat a vállalati alapszervezet vezetőségének.

(Nem kellene végre közösen levonni a tanulságokat és megtalálni a tartalmas kapcsolat felé vezető járható utat?! S nem kellene az egyetemi, városi, megyei KISZ-vezetőknek jobban „odafigyelni” az egyetemisták és a munkásfiatalok, az egyetemi és üzemi KISZ-alapszervezetek közeledésére vagy közelítésére?!)

Dicséret és figyelmeztetés

Igen tanulságos volt a követelményrendszer teljesítését értékelő taggyűlés a jogi kar III. évfolyamán. A vezetőség érezte, ha a mércét túlságosan alacsonyra teszi, és hacsak a taggyűlésre járás, a bélyegvásárlás és hasonló szempontok alapján mérlegel, az elbírálás komolyságát, hatékonyságát veszélyezteti, s kirívó eset híján az esetleges kizárási indítványok inkább zavarnák az év eleji munkát, mint segítenék.

Így aztán a vezetőség 5 tagot, (köztük egy alapszervezeti vezetőségi tagot), egyenként ismertetve, érdemeiket jutalmazásra javasolt, 19 tagot pedig az évfolyam mintegy 20 százalékát, figyelmeztetésben részesítette. A jutalmazásoknál érdemként a politikai aktivitás került első helyre, de emellett kiemelkedő diákköri, kulturális és szervezési munkát is komoly súllyal vették figyelembe. Itt az évfolyam is helyeselt. A másik oldalon már sokkal több bonyodalom támadt. Néhányan ugyanis a figyelmeztetettek közül felálltak a taggyűlésen, és ténylegesen végzett munkájukra hivatkozva visszautasították az elmarasztalást. Mint kiderült, többségük nem minden ok nélkül. A vezetőség számára konkrétumokat szolgáltató, erre megválasztott csoportmegbízott, ugyanis, ahelyett, hogy mindenkivel személyesen beszélt volna, (pedig a SZEOL cselgáncs-szakosztályába való aktív sportolástól a rendszeres színházba járásig értékelhető számos tevékenységi formáról enélkül igen nehéz teljes képet alkotni) „szubjektív benyomásaira” hagyatkozva tájékoztatta a vezetőséget. Most már e néhány ember ügyének felülvizsgálata, s a csoportmegbízott figyelmeztetése merült fel, s a dolog úgy néz ki idáig megnyugtatóan zárult. De marad a kérdés: miért kell egy alapszervezetnek egyötödét figyelmeztetni (s ez állítólag a karon egy átlagonfelüli alapszervezet)? Meg lehet-e oldani ilyen nagy létszám mellett a megfelelő mozgatást, az ellenőrzést a visszaellenőrzést? (A jogi kari KISZ-bizottság most foglalkozik az évfolyamon belüli csoportok szerinti tagozódás gondolatával). A követelményrendszer alapján történő gondos felelősségteljes értékelés mindenképpen segít a hibák feltárásában, s ha a megfelelő konzekvenciák sem maradnak el, bevezetését csak helyeselhetjük.

V. E.